

၄ အ ဝ င် မြ င် စ ဝ ဝ

ဝတ္ထု၊ဇာတ်ညွှန်းသရုပ်ဖော်

ဆွေမင်း၊ဓနုဖြူ

မြိုင်ရာဇာ

ဇွန်

ကျွန်ုပ်နှင့်

ဟိမဝန္တာခြင်္သေ့

တစ်နေ့သွက်ကွန်ပင်သည်
တိုက်ခတ်လာသော
ဆောင်းငွေပါသည့်
မြောက်ပြန်လေ၏
အအေးဓာတ်ကိုထွန်း
လှန်နိုင်ရန်အလို့ငှာ
အပန်ရည်ပူပူကို
မြေကရားအိုးထဲမှ
ခန့်ရည်သုတ်ခွက်ငယ်
ထဲသို့ထည့်၍...တရူး
ရှူးမှတ်သောက်ပြီး
ငါးပုပ်ခြောက်ဆီဆမ်း
လေးနှင့်မြည်းလိုက်
ရပါက...ကောင်းလေစွ
ဟုတောင့်တမိတ်
ဖြစ်ပေါ်မိလေသည်။

ကျွန်ုပ်ကားအမဲပစ်သူပီပီ
သားကောင်းမျိုးခုံကိုပစ်ကာ
ရောင်းချ၏။ကိုယ်တိုင်လည်း
စားသုံး၏။ကျွန်ုပ်ပျာနှင့်
မတွေ့ဘူးသောကုန်းနေ
သတ္တဝါကားခပ်ရှားရှား...

သူမစားဘူးတာ
ပက်ကျိနဲ့တိပ်
ရှိမယ်ထင်တယ်..

သို့သော်ရေနုသတ္တဝါကိုကား
စားသုံးရနည်းလှချေသည်။
အထူးသဖြင့်တနင်္သာရီကမ်း
မြောင်ဒေသဟုဆိုကြသော
မြိတ်၊ထားဝယ်မှပင်လယ်ထွက်
ပစ္စည်းများဖြစ်သောငါးပုပ်ခြောက်
ပုခွန်ခြောက်များကားစားရသုံးရ
နည်းပါးလှချေ၏။

တစ်ခါလော
ဆတ်သားခြောက်
ပုတတ်ခြောက်နဲ့
ပြီးနေတာ

ငါးပုပ်ခြောက်ကောင်းကောင်းချေး၊ပုခွန်ခြောက်ကောင်းကောင်း
ချေးကားခေါင်ခိုက်နေလေရာ၊ကျွန်ုပ်တို့ရွာတွင်လူချမ်းသာ
ဆိုသူများသာစားသုံးနိုင်ကြလေသည်။

ဟိုကိုဝွတ်...

၆

ဟဲ့...ငါးပုပ်ခြောက်!!

ထိုကဲ့သို့ကျွန်ုပ်အတွေးလွန်နေစဉ်အနီးသို့မသေးမျှင်ကရောက်ရှိ
လာပြီး...ခေါ်လိုက်ရာ...ကျွန်ုပ်ပါးစပ်မှထွက်မိထွက်ရာထွက်သွား
မိခြင်းဖြစ်သည်။

ဒီအချိန်ကိုမေးတာ
မဟုတ်ဘူးကွ..ရာသီ
ဥတုကိုမေးတာ..

ရှင်ဈေးနေလား...ကလေးတောင်သိတယ်
ဆောင်းရာသီလေ..ဒါကြောင့်မျှင်က
အနွေးထည်အသစ်တစ်ထည်လောက်
ဝယ်ချင်လို့..ကိုကိုတွတ်ကို
အမဲပစ်ထွက်ခိုင်းနေတာပေါ့

ဤတွင်မှကျွန်ုပ်လည်း
အချက်ကိုသိရလေ
တော့သည်။

မင်းဟာ..မှဆိုး
မိန်းမလုပ်နေပြီးဒီလောက်
တောင်မသိဘူးလား..ဒီလို
ဆောင်းဦးပေါက်ချိန်ဆိုတာ..
တောထဲမှာသမင်..ဒရယ်..ချေငယ်..
ခိုင်ဆတ်ဆိုတဲ့..သတ္တဝါတွေ..
မိတ်လိုက်တဲ့အချိန်..ဖီးကပ်တဲ့
အချိန်ကွ...

တံငါသည်တွေဟာ..မိုးဦးကျမှငါးရစ်
တက်လာကိုရှောင်ရသလို..တို့မှဆိုး
တွေလည်းဒီလိုအချိန်မျိုးမှာအမဲပစ်
တာကိုရှောင်သင့်တယ်...

ငါနော်
လှော်တက်နဲ့
ခုတ်လိုက်ရ

အလကားနေ
အလကားပဲ..စာကလေး
ဥ..တက်နှိုက်ဦးမှ

ရေရှည်ကိုကြည့်ရမယ်..
ဒီလိုတိရစ္ဆာန်တွေကိုပစ်ခတ်
နေလို့မျိုးတုံးသွားရင်..တို့
မုဆိုးတွေပဲ..ထမင်းအိုး
ကွဲမှာ...

ကျွန်ုပ်ကားကျွန်ုပ်၏ဆင်ခြေ
ဆင်လက်ထဲတွင်မလျှပ်နိုင်
အောင်...မသေးမျှင်တစ်ယောက်
မိနေလေပြီဟု...

အင်း..ပါးစပ်
ကိုပိတ်သွား
တာပဲ...

ပိတ်ပြစ်နေသော်လည်း
မသေးမျှင်ကားအမြဲတမ်း
ကျွန်ုပ်ထက်ခြေတစ်လှမ်း
ကြောနေသူပီပီ။

ကတွတ်ပီ..ရှင်ကိုရှင်
ခကားတတ်လျှင်
ထင်ရင်မုဆိုးမလုပ်ဘဲ
ကွက်စိပ်သာဟောစား
ပေတော့..ကျုပ်ကရှင်
ကို..အမဲပစ်ထွက်
ခိုင်းတာ..

တော်ပြောတဲ့..ဗိုက်ကြီးသည်
သမင်တွေ..ဒရယ်တွေ..သွား
ပစ်ချေလို့ခိုင်းနေတာမဟုတ်
ဘူး..တောထဲမှာလည်း..ဒီ
ကောင်တွေသာရှိတာမဟုတ်ဘူး
ဒီတော့..ရှင်အခုထွက်ပေတော့

ဆိုင်းလို့မရ
ဘူးလား
မျှင်ရယ်..

မရဘူး
ရွာလယ်ဆိုင်က
ဆွယ်တာအင်္ကျီကို
ကျုပ်အကြွေးယူ
လာပြီးပြီ..
လှမှလှ..

မိန်းမများကားဤကဲ့သို့သောလောဘမြင်သူများဖြစ်သည်။
မသေးမျှင်လင်ယောက်ျားကိုခိုင်းစေရာတွင်မိမိကိုးချထား
သည့်နယ်အကွက်စေ့လှသူဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြင့်..ကျွန်ုပ်လည်း

သွားဆိုလည်းသွားရ
တာပေါ့..ဟိုကောင်
ဗိုက်ကလေးရော
ဘယ်အပျိုအိမ်ရှေ့
ရောက်နေပြီလဲ..

ဟွန်း.. မိန်းမက
တွန်းလိုက်..ချက်ချင်း
ခက်နိုးသွားတာပဲ

ဟား..လာပါ
ဦး..ဟဟဟ...

ဗိုက်ကလေးကား..ကျွန်ုပ်
သေနတ်ကိုထမ်းကာတံခက်
မြိတ်ရောက်လေပြီ။ဒီအကောင်
လည်းသူ့အိမ်မပြုစာအလွန်ဆန်
နိုင်ဟန်မရှိ။သို့ဖြင့်ကျွန်ုပ်တို့
ဆရာတပည့်နှစ်ဦးအမဲပစ်
ရန်ထွက်ခွာရလေတော့သည်။

လမ်းတွင်မကြာညိုနှင့်
တွေ့၏။

မကြာညိုကားကျွန်ုပ်တို့ရွာမှမြေပိုင်ရှင်
သူဌေးကြီးဦးအောင်မြတ်၏မြေးမလေးဖြစ်
ကာ..ရွာရှိအချောအလှစာရင်းဝင်
ကွမ်းတောင်ကိုင်အပျိုကလေး
ဖြစ်၏။

ဦးအောင်မြတ်ကားမြေပိုင်ရှင်
လူချမ်းသာတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း
မာန်မာနထောင်လွှားခြင်းမရှိဘဲ
အားလုံးကိုတန်းတူရည်တူဖော်
ရွှေခွာဆက်ဆံတတ်သူဖြစ်၏။

ရွာ၏ရပ်ရေးရွာရေးသာရေးနာရေး
များတွင်တွန့်တွန့်တိုတိုမရှိ။
ရက်ရက်ရောရောပေးကမ်းတတ်
သဖြင့်လည်းလေးစားချစ်ခင်သူ
ပေါများသူဖြစ်၏။ကျွန်ုပ်နှင့်
အထူးခင်မင်ကြသူများဖြစ်သည်။

ရွာဦးကျောင်းကဆွမ်းပို့
ပြန်လာတာပါ...ဦးကြီးထွတ်

ကောင်းပါတယ်..ဦးကြီးထွတ်တောင်
အိမ်မလာတာကြာလို့..မေးနေ
သေးတယ်၊အားရင်ကြွနဲ့
ပါဦး...

အေး...အေး

ဘယ်ဘက်က
ကြည့်ကြည့်..ညာဘက်
ကကြည့်ကြည့်..ယဉ်
ပါဘိမကြည့်ရယ်...

မကြာညီမိဘများကားရှေ့ဆင်နောက်
ဆင့်ဆုံးပါးသွားလေရာ၊ခင်တွယ်ခရာဆို
အဘိုးအိုတစ်ယောက်သာရှိတော့၏။

မကြာညီ
ဘာမှာဦးမလဲ..

အမယ်
သူက..စိန်ချုပ်
ချေးကြီးပါ
ဝယ်ပေးမှာ
ကုလို့...

ဗိုက်ကလေးက...မျက်နှာလိုမျက်နှာရမေး၏။သူမေးပုံကမြို့ကိုချေးဝယ်
ထွက်မည့်ပုံလို။

ကိုကြီးဗိုက်
တို့က...ဘယ်
သွားမှာလဲ...

တောကို
အမဲပစ်ထွက်
မလို့လေ...

အမဲပစ်ထွက်တာ
ကျန်မက...ဘာမှာ
ရမှာလဲရှင်

သစ်ခွပန်းလေး
သဇင်ပန်းလေးပေါ့
မကြာညှိရယ်...

တွေ့ရင်
ခူးခွဲပေါ့ရှင်
ကျေးဇူးမမေ့
ပါဘူး

မကြာညှိကိုနှုတ်ဆက်ကာ
ဆက်လျှောက်လာခဲ့
ချုံထဲကထွက်လာသော
တစ်ခုံတစ်ယောက်ကို
တွေ့သဖြင့်...

ဗိုက်ကလေး၏အသံနဲ့တကြား
အော်သံကြောင့်ကျွန်ုပ်
ကြည့်လိုက်ရာ..

ဗိုက်ကလေးကလည်း
တာတေကိုမမြင်ဘူး
တာကျနေတာပဲ

တာတေကားခါးကကုန်း၏။ခြေက
ခွင်၏။သွားကခေါ၏။မျက်လုံးက
ခွေ၏။ပြီးတော့ခကားမပြောတတ်။
ဆွံ့အာ၍နေသေးသည်။

မမြင်ဖူးသူတစ်ဦးက
ညအချိန်တာတေကို
တွေ့လျှင်ရုတ်တရက်
လိပ်ပြာလွင့်ခဉ်သွားနိုင်
၏။

ရုတ်တရက်..သူက
ချုံ့ထဲက..ထွက်လာတာ
တွေ့လိုက်ရတော့
လန့်သွားတာပေါ့
ဆရာတွတ်ရယ်...

သူ့ကိုမြင်ကာ..လန့်ရပါ
မည်လားဟု..မဝိမသာ
ဂူးဂူးဝါးဝါးအသံတွေ
ရေရွတ်ရင်းတာတေက
မကျေမချမ်းထွက်သွား၏။

လန့်ခရာလား
ဒီလူနဲ့ဒီလူ

တာတေကား..ရွာတောင်ပိုင်းတွင်
နေထိုင်သောဗိန္ဓာဆရာ
ယောင်ယောင်၊ပယောကဆရာ
ယောင်ဦးဝုမ္မာန်ဆိုသူ၏မွေးစား
သားဖြစ်သည်။

ကွတ..ကွတထွက်သွားသော
တာတေ၏ကျောပြင်ကို..လှမ်း
ကြည့်ရင်း..ဗိုက်ကလေးကမှတ်ချက်
ချသည်။

မဟုတ်နိုင်ပါဘူး..ဗိုက်ကလေးရာ
တာတေက..ရှုပ်သာဆိုတာ
နိတ်ယုတ်မာရှိပုံမရပါဘူး
သူ့ဘဝကသနားစရာပါ
မင်းတို့လည်းအသိသားပဲ

တာတေကားငယ်စဉ်ကပင်
မိဘများခွန်ပစ်ခံခဲ့ရသူ
ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ဆေးကုပြန်လာသောဦးဝုမ္မာန်သည်..
လှမ်းလှမ်းကြောင်းပေါ်တွင်ပစ်ထားသော
မွေးကင်းစကလေးငယ်တစ်ယောက်ကိုတွေ့
ကာကောက်ယူမွေးစားခဲ့ရသည်။

မိဘလုပ်သူများကပင်ပစ်သွားခံရလောက်အောင်အရုပ်ဆိုးလှသည့်
ဤဒုက္ခိတကလေးကိုဦးဂုမ္ဘာန်ကပြုစုမွေးမြူခဲ့သဖြင့်ကြားရ
သူတွေကဦးဂုမ္ဘာန်သည်မေတ္တာရှင်ကြီးတစ်ယောက်အနေဖြင့်
ချိုးမွမ်းခကားဆိုပြန်၏။

တာတေကားအသက်
သခင်ကျေးဇူးရှင်
အဖြစ်ဦးဂုမ္ဘာန်အား
ချစ်ကြောက်ရှိသေ၏။

နာနာကြိတ်
ခမ်းဟဲ့
တာတေ...

ဦးဂုမ္ဘာန်ကသေဆိုသေ။ရှင်ဆိုရှင်ဖြစ်ကာ
ဦးဂုမ္ဘာန်နှုတ်ကထွက်လာသည့်ခကား
သည်ကားသူ့အတွက်မလွဲမသွေလိုက်
နာရမည့်တစ်ချက်လွတ်အမိန့်ဖြစ်၍နေ
လေသည်။

ငါမရှိတုန်း
အိမ်ပေါ်တက်
တုံ့လူကို
ဟောဒီလုံ
နဲ့ထိုး

ငါမပါဘူး
တက်လို့
ရတယ်ပေါ့

ကျွန်ုပ်သည်တောထဲဝင်ရင်းခင်းစား
၍လာသည်။တောတေနှင့်မကြာညှီ။

တောတေကားရုပ်ဆိုးရာတွင်
အော့ကြောလန်သူဖြစ်သည်။
မကြာညှီကားလှပရာတွင်
လက်ဖျားခါရာသူဖြစ်သည်။

သို့သော်အရုပ်ဆိုးသူရင်ထဲတွင်လည်း
အသည်းနှလုံးရှိနေလေရာလှပသူကို
မချစ်ရဟူတားမြစ်ရန်ခက်ခဲလှပါ
သည်။

အမဲရိုးနယ်
နှင့်ကို...ခွေးပဲ
ကြိုက်မှာပေါ့

ထိုဆက်ခပ်မရသောသူ
နှစ်ဦးဘဝသည်တစ်ချိန်တွင်
ဆက်ဆက်ခပ်ခပ်ဖြစ်လာ
လိမ့်မည်ဟု...ထိုစဉ်က...
ကျွန်ုပ်ကြိုတင်မတွေးဆ
မိရင်း အမှန်ပင်ဖြစ်လေ
တော့သည်။

အဲ!..

ပထမတော့...သူကတစ်ခုံတစ်ရာကို
သတိထားကြည့်စေလို၍သတိ
ပေးသည်ထင်ကာ...ကျန်ပ်တို့
ဘေးဘီပတ်ဝန်းကျင်ကိုမျက်စိ
ကစားကာကြည့်၏။

ဘာဖြစ်နေ
တာလဲ...

သို့သော်...ခွေးတစ်ကောင်
ကြောင်တစ်မြီးမှမမြင်ရ။
နောက်မှကျန်ပ်ကိုအသံ
နားခွင့်စေလို၍အသံပေး
မှန်းသဘောပေါက်သွား၏။

အင်း...အင်း...

MAX..

ကျန်ပ်တို့လည်းရှေ့မဆက်ဘဲရောက်ရာ
နေရာတွင်ရပ်ကာနားခွင့်အကဲခတ်၏။
ကြားရပါလေပြီ။တိုးတိုးညင်ညင်
ကလေးသာ ဖြစ်၏။

တခြားသူများအဖို့မည်သည့်အသံဟုခွဲခြားရန်ခက်သော်လည်း
ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့သောမုဆိုးဝါရင့်နေသည့်လူတစ်ဦးအနေနှင့်မူ
အကောင်တစ်ကောင်က...သစ်ပင်တစ်ပင်မှအညွန့်အခက်များ
ကိုစူးယူစားသောက်နေသည့်အသံဟုချက်ချင်းပင်သိလိုက်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသား...အသံလာရာ
ဘက်ဆီသို့ခြေသံလှေ့လှေ့ဖြင့်ရွှေ့လျား
လာခဲ့သည်။မြင်ရပါလေပြီ။

ပွတာပဲ...ဝလိုက်တဲ့သမင်ကြီး
ဖီးလို့...ပစ်တော့ဆရာတွတ်..

ဗိုက်ကလေးရယ်
ဒီလောက်ဝတဲ့...သမင်
မြင်ဖူးလို့လား

မဟုတ်ဘူးကွ... ဒီသမင်က
ဒီးကြီးနဲ့...

ကျွန်ုပ်တို့... ထိုနေရာက... ဖယ်ခွာခွဲကြ
ရပြန်သည်။

မကြာခင်တောဝက်တစ်ကောင်ကိုတွေ့ပြန်၏။ သို့သော်... သူ့
နောက်မှတကောက်ကောက်လိုက်နေသောတောဝက်ကလေး
သုံးကောင်ကိုတွေ့သဖြင့်မပစ်ရက်ပြန်။

ဆရာတွတ်
ပစ်တော့
လေ...

ဝက်ကလေးတွေနို့မခွဲသေးဘူး
ပြီးတော့စောင့်ရှောက်မယ့်သူ
မရှိရင်... ဒီလောက်အန္တရာယ်
ပေါ်တုံ့... တောကြီးထဲမှာသူတို့
အသက်ရှင်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး

အင်း... ဆရာတွတ်... ဒီအတိုင်းသာ
ဆိုလက်ချည်းပြန်ရမယ့်ကိန်း
ဆိုက်နေပြီ...

မုဆိုးလည်းမုဆိုးခည်းကမ်းရှိတယ်ကွ..
တံငါလည်းတံငါခည်းကမ်းရှိတာပဲ..
အဲ့ဒါကိုလိုက်နာရမယ်ကွ..
ခည်းမဟောက်ရဘူး..

ကျွန်ုပ်တို့အနည်းငယ်ကံကောင်း
သည်ဆိုရမည်။ မွန်းတည့်လောက်
တွင်သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ထက်မှ
ဆူညံနေသောမျောက်အုပ်တစ်
အုပ် ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။

မကောင်းသူထိပ်..
ကောင်းသူထိပ်
ပဲဟေ့..

ကလေးတွေ
ခံပစ်သလောက်
တောင်မသေချာ
ပါလား..

၂၃

ဤမျှမျှားပြားသောမျောက်
အုပ်ကိုကားချိန်တွယ်ပစ်ရန်
မလိုချေ။ နှစ်လုံးပြူးခရိုက်
ကျည်ဆန်ပေါက်ကွဲချိန်တွင်
သံလုံးကလေးများဖွာထွက်
တတ်သည့်သဘောရှိလေရာ
မျောက်အုပ်ထံအဆက်
မပြတ်ပစ်ခတ်လိုက်ရုံသာ။

မျောက်ငါးကောင်ပြုတ်ကျလာ၏။
မျောက်အုပ်ကားအထိတ်တလန့်
သစ်ပင်တစ်ပင်မှတစ်ပင်သို့ကူးကာ
ထွက်ပြေးသွားကြသည်။

မကြာမီ... ဗိုက်ကလေးပြန်လာသည်
သူ့မျက်နှာမှာအထိတ်တလန့်ပုံစံ
ပေါ်နေသဖြင့်...

ဒီကောင်ကလည်းမျောက်တွေကို
ချောင်းနေတာဖြစ်ရမယ်..တို့ရောက်
လာလို့..သူ့အကြံကိုခွန်ပြီး..ဒီနေရာက
ထွက်သွားတာဖြစ်ရမယ်..

ကျွန်တော်တို့သူ့အစာဖြစ်
မသွားတာ..တော်သေး
တာပေါ့..ဆရာတွတ်..

အခုမဖြစ်
နောက်ဖြစ်
မှာပေါ့..

ကျားသစ်တွေက..ဉာဏ်ရည်မှာကျားတွေထက်သာတယ်
ပါးနပ်သလောက်ကောက်ကျစ်တယ်..အခု..ဒီကောင်ကြီး
ထွက်သွားတာက..ငါ့လက်ထဲကသေနတ်ကိုမြင်လို့
ဖြစ်မယ်ကွ..အန္တရာယ်ရှိမှန်းရိပ်စားမိတယ်..

မြေစုတ်
နွယ်ကြီးယောင်
ဆောင်ထား
တယ်..

မင်းနဲ့ငါနဲ့နေရာမှာ..မိန်းမနဲ့ကလေး
တွေဖြစ်ကြည့်ပါလား..အားလုံးသူ့
အစာဖြစ်သွားလိမ့်မယ်..မိန်းမနဲ့
ကလေးတွေဟာ..အားနည်းမှန်း
သိလို့သူတို့သွားပြီးတိုက်ခိုက်ကြ
မယ်..

မျောက်ငါးကောင်
ဝါးလုံးတွင်လျှို၍ချည်ကာ
ကျွန်ုပ်နှင့်ဗိုက်ကလေး
ထမ်းလာကြ၏။လမ်း
တစ်ဝက်အရောက်တွင်
စေတီအမောဖြေ..
ရပ်နားခိုက်..

ဆရာထွတ်..ကျွန်တော်ဟိုဘက်
ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်..

ဘာသွား
လုပ်မှာလဲ

သစ်ခွပန်းလေး..သင်
ပန်းလေးသွားကြည့်
မလို့..မကြာညိုကို
ပေးဖို့လေ..ဟိုက..
မှာထားတယ်မဟုတ်
လား..ဟီး

သတိနဲ့သွားဟေ့
စောစောကကျားသစ်
ခြေရာ..မင်းလည်း
အတွေ့ပဲ့..

ဗိုက်ကလေး..ကျွန်ုပ်
ခဏကကိုပင်
ကြားရဲ့လားမသိ။

မကြာညိုလေး..
ပန်ခရာ..ဟိုတောင်
ပေါ်ရိုးဆို က..
ပန်းစိုးလို့လား

သည်ကောင်ကား...သူ့သူငယ်ချင်း
စောတင်မောင်ကဲ့သို့ပင်...ပိုး
ပန်းရမည်ဆိုပါကအသက်ကိုပင်
ပဓာနမထားသူဖြစ်ချေ၏။

အတန်ကြာမှိုက်ကလေးပြန်
ရောက်လာ၏။

ဟား...
ရွာမှကျန်ခဲ့
တာတောင်
အပြောမလွတ်
ပါလား

ဒါနဲ့
လဲသေမယ့်
ကောင်တွေ

ငါက...
မင်းကိုကျားသစ်
ဆွဲသွားပြီ...
ထင်နေတာ...

ကျန်တော်က...မိန်းမတောင်
မရသေးတာဆရာတွတ်ရယ်...

ကျားသစ်က...လူပျိုလူအိုရွေးပြီး
ဆွဲတာမဟုတ်ဘူးကွ...

မိန်းမမရသေးဘဲ
မသေပါရစေနဲ့ဦး
ပြောတာဗျ...

သေမင်းကနှင့်ခကားကို
နားထောင်မှာမဟုတ်ဘူး...ဘယ်လိုလဲ
သစ်ခွတွေ...သင်ပန်းတွေလည်းမမြင်
ပါလား...

၂၈

ဆရာတွတ်...ဒီမျက်နှာ
ကိုကြည့်ခမ်း...ဘာနဲ့
တူသလဲ..

ပြောမည့်စကားကိုမပြောဘဲမေးခွန်း
ထုတ်နေသည့်...ဗိုက်ကလေးကို..
ကျွန်ုပ်လည်းအမြင်ကပ်လာသည်နှင့်..

ဘာမျက်နှာနဲ့
တူရမှာလဲ

သေခါနီးဝမ်းရွှောနေတဲ့
လူမမာမျက်နှာနဲ့တူ
တယ်..

ဗွဟ်...လွဲပါစေ...ဖယ်ပါစေ
မို့ရတဲ့မျက်နှာဗျ..မို့ရတဲ့မျက်နှာ..

မင်း...တကယ်မို့တွေ့ရလာသလား

ဗိုက်ကလေးက..အင်ဖက်နှင့်
ထုပ်လာသောမို့တွေ့ကိုပြ၏။

ပန်းလိုက်ရှာတာ
မတွေ့ဘဲ..မို့ကျင်း
တွေ့တာနဲ့..

ကောင်းတာပေါ့
ညဇာ..ဟင်းတစ်ခွက်
တော့ရပြီ..ပေး

ဆရာတွတ်ကိုဘယ်သူက
ပေးမယ်ပြောလို့လဲ..
မကြာညီအတွက်
ဗျ..

ဒီကောင်မလေးက
မှိုကိုလည်းပန်တာပဲ
လားကွ...

ပေါက်ပေါက်ရှာရှာဗျာ..သူ..ဟင်းချက်
ခားဖို့ပေါ့..ကျွန်တော်က..မှိုတွေ
ပေးတော့..ကောင်မလေးက
ကျေးဇူးတင်..သူ့ကျေးဇူးတင်ရာက
ချစ်..ချစ်တော့..ကျွန်တော်တို့
လက်ထပ်ကြ..ဟီး..ဟီး..

ဟေ့ကော့..တော်တော့..မင်းမိတ်ကူး
ယဉ်တာက..လွန်လာပြီ..တော်တော်
ကြာ..ကလေးမွေးတဲ့ဆီရောက်
တော့မယ်..ပြန်မယ်..ထ..

ဆရာတွတ်ကလည်းဗျာ..
ဆတ်တင့်ငုံနိုင်လို့တာ
ပါးစပ်ကလေးနဲ့တောင်
အသားမယူရသေးဘူး..

ကျွန်ုပ်တို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်မျောက်တွဲကိုထမ်းကာခရီး
ဆက်ခဲ့ကြသည်။မကြာခင်ရွာထဲဝင်လာ၏။ရွာထဲဝင်တွင်ဘုန်းကြီး
ကျောင်းတစ်ကျောင်းရှိသည်။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဦးဝိမလ..
မွှောခရိယအောင်..ခါတတ်ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ပါးဖြစ်ကာ..အကျင့်သီလ
နှင့်လည်းပြည့်စုံသဖြင့်..ရွာသူကြီး
ဘဏီကအခ..ရှိသေစွံကြောက်
ရ၏။

ဆရာတော်ကိုအရိပ်အခြည်
ကြည့်ကာမမြင်ရသဖြင့်ကျွန်ုပ်တို့
လည်းကျောင်းနှင့်ကပ်လျက်
ဖျော်တွင်ရေသောက်ရန်
ဝင်လာခဲ့၏။

ဗိုက်ကလေး
မင်း..နေခဲ့ဦး..ဒီ
ကောင်တွေနဲ့ဆရာ
တော်မြင်ရင်ကြိမ်း
နေဦးမယ်..

ထိုဖျော်တွင်ကပ္ပိယကြီးဦးသီး
နေထိုင်၏။

ထူးခြားသောပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုရ
သည်ကား... ကျွန်ုပ်တို့အရပ်
တွင်ထိုအယူခံပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့
သို့သော... ရသေ့မျိုးကိုတွေ့
ရခဲလှသောကြောင့်ဖြစ်လေ

သည်။

ကျုပ်တို့အရပ်တွင်ရဟန်းသံဃာ
ကားပေါများပါ၏။ ရသေ့
ဆိုသည်ကားမြင်ရခဲလောက်
အောင်ရှားနေသောကြောင့်တည်း။

တတ်နိုင်ရင်ဆွမ်းဆန်စိမ်း
နည်းနည်းနဲ့ရိက္ခာခြောက်
ကလေးလောက်ပါပဲ..

ကျွန်ုပ်လည်း... ဆန်... ပြည်ဝက်ခန့်
နှင့်ဆတ်သားခြောက်အနည်း
ငယ်ကိုယူကာ။

ကိုယ်တော်ကို
အရင်ကမမြင်ဖူးပါဘူး

ကျုပ်က
ဟိမဝန္တာက... လာခွဲ
တာပဲ... ဒကာ

၃၄

ဟိမဝန္တာကား
ကျွန်ုပ်... တို့နှင့်
အတော်ပင်
ဝေးလှသည်။
သူ့ခဏားကား
အတော်ပင်ယုံရ
ခက်လှသည်။

အခု...ဘယ်မှာ
သိတင်းသုံးပါ
သလဲ...

ဒီအနောက်က
တောင်ပေါ်
မှာပဲ..

ကျွန်ုပ်တို့ရွာ
အနောက်က
တောင်ကို
ရည်စူးကာပြော၏။

ကိုယ်တော့်နာမည်
ကရော...

ဦးသီလ..

ခကားကိုတိုတိုတုတ်တုတ်မိန့်ပြီး
သည်နှင့်ကျွန်ုပ်၏ဒေါ်မိမ့်ထွက်ခွာ
သွားလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ဒေါ်မိထံသို့ဝင်လာသူကား
လူပျိုကြီးစောတင်မောင်ပင်
ဖြစ်လေသည်။

လာဟေ့..စောကြီး..
ဘာလာလုပ်တာလဲ..

ဆရာတွတ်
မေးပုံကြီးက